

Vakantie!

Beste ouders/verzorgers,

De afgelopen periode op school kenmerkte zich door het mooie weer, de Koningsspelen, het vieren van het Paasfeest en de techniekweken. Allemaal momenten waar wij met een fijn gevoel op terugkijken. Deze periode is er ook weer heel hard gewerkt door de kinderen en leerkrachten. Als u door de school heeft gelopen zijn u vast en zeker de kleurrijke lenteknutsels opgevallen en misschien heeft uw zoon of dochter u wel verteld over stof die is behandeld. Na het harde werken gaan we nu allemaal eerst genieten van een welverdiende vakantie!

Het team van de St. Josephschool wenst u allen een mooie week, zo met de kinderen over de vloer. Maak er wat moois van!

We zien jullie graag weer op 6 mei!

Lerarentekort

Het doet mij genoeg te melden dat er in deze fase van het jaar voldoende aanbod is op de arbeidsmarkt om de teamformatie voor volgend schooljaar goed te kunnen vormen. Hopelijk blijft dat zo, maar de tijd zal het leren. We merken dat KPOA een werkgever is waar mensen graag voor willen werken. Mocht u in uw omgeving nog iemand weten die erover denkt van carrière te switchen, wij gaan graag met die persoon in gesprek.

Laatste werkfase

Wij beginnen in wat klassiek de fase van het schooljaar is, dat wij al vooruitzien en -denken over het volgende schooljaar. Wie doet welke klas volgend jaar, planningen in werk en data. Van alles wordt in kaart gebracht en in de steigers gezet. Elk jaar weer goed om te reflecteren op wat is gebeurd en gebaseerd daarop weer nieuwe keuzes te maken om het onderwijs en onze pedagogiek te verbeteren. Dit jaar onderbroken door nog een week vakantie in juni, om de anders wel heel lange werkperiode te onderbreken. Zodra wij alle zaken rond hebben zullen we dit naar u communiceren.

Uit de school geklapt

Meester Luke: Elke maandag kijken 600.000 mensen naar dreamschool. Een indrukwekkend programma waarin Lucia Rijker en Eric van 't Zelfde zestien schoolverlatende jongeren begeleiden. Ze worden gestimuleerd aan de ontwikkeling van hun leven te werken. Met gastlessen van bekende Nederlanders en coaching door Lucia en Eric streven ze naar een nieuwe start, een doorbraak.

Met veel bewondering kijk ik naar dit programma en de individuele coaching. Hoe ze doorvragen en tot de kern komen. Hoe keer op keer een nieuwe invalshoek geprobeerd wordt, tot het lukt. Hoe een spiegel voorgehouden wordt en feedback binnenkomt. Hoe betrokken ze zijn bij de jongeren en hoe ze samen optrekken.

Dit soort gesprekken voer ik dagelijks. Niet elk gesprek is even zwaar als in dreamschool, maar wel even belangrijk. Ik ben van mening dat alles bespreekbaar is. Dingen niet bespreken omdat ze nog kind zijn, geloof ik niet in. Met dreamschool in gedachten ga ik gesprek, confronteer ik, probeer ik een andere ingang, beweeg ik mee of geef ik een grens aan. Maar bovenal probeer ik tot de kern te komen.

Waar een kind dan vol spanning, met tranen, energiek of juist uitgeput naar de klas/huis gaat, ga ik dat ook. Je trekt samen met de kinderen op in hun ontwikkeling. Je voelt dat kwartjes vallen en hoopt dat dit een nieuwe ontwikkeling met zich meebrengt, een doorbraak! De groei die kinderen daarna kunnen maken blijft mij verbazen. Wanneer je dan samen trots terug kan kijken, staat een kind in zijn kracht.

Deze gesprekken en individuele coaching is wat mij doet genieten van mijn vak.

Werken op een school, mijn dreamjob!

Meester Leo: 33 Jaar heb ik met een krijtjesbord gewerkt, als 'oude' meester. Veel kon daar niet aan kapot gaan. Eigenlijk kon je er wel 100 jaar mee blijven werken. Onverwoestbaar was zo'n bord. Als je gezegend was met een mooi handschrift en (een beetje) kon tekenen, dan was het helemaal mooi. Dan vertelde je bijvoorbeeld over de walvis en al pratende / tekenende verscheen die walvis stukje bij beetje op het bord. Kinderen vonden dat prachtig. Maar ook de kinderen van nu vinden dat nog steeds prachtig. Een goed verteld verhaal zal kinderen altijd boeien. Dat maakt ons vak zo mooi. Kennis overbrengen. De kinderen van nu groeien wel op in een digitale wereld en vormen zo een nieuwe digitale generatie. Dat is heel snel gegaan in de afgelopen 10 jaar. Daar moet een leerkracht rekening mee houden.

10 Jaar geleden kwamen de eerste digitale schoolborden bij ons op school, in het nieuwe gebouw. Als ICT geïnteresseerde meester kon ik er bijna niet op wachten. We moesten er wel mee leren omgaan. De bordsoftware heeft zich in de loop van de jaren steeds meer verbeterd. En is uitgebreider geworden. Veel methodes werken met zogenaamde 'leerkrachtassistenten'. Dat is software die de leerkracht a.h.w. assisteert tijdens de bordles. Er is veel mogelijk. Het bord is een middel om je onderwijs te ondersteunen maar de persoon voor de klas is degene die het doet. Dat was vroeger met het krijtjesbord zo, dat is nu met het digibord niet anders.

Ik zou wel eens wat jonger willen zijn om alle digitale ontwikkelingen mee te kunnen maken. Natuurlijk ook die op onderwijsgebied. Heel interessant. Virtual Reality, Augmented Reality, hologrammen. De techniek is er allemaal al. Het zal ook zeker steeds meer zijn weg vinden in het onderwijs. De kinderen zetten hun VR brillen op en gaan een 'wandeling' maken door een Germaans dorp of door een Romeinse nederzetting. De leerkracht leidt rond, "En links zien jullie....en kijk daar rechts eens...". Wat een mooie mogelijkheden. Leerkrachten zullen echter altijd een belangrijke rol blijven spelen in het onderwijs aan kinderen. Dat zal niet veranderen. Het aantal 'tools' waar hij / zij de beschikking over heeft, wordt alleen steeds groter. Maar nogmaals, het is de mens voor de klas die het doet. De mens voor de klas die heel hard nodig blijft!
